

ELJÖTT AZ IGAZI VILÁGOSSÁG!

Több mint két évezredes távlatból tekintünk vissza a Megváltó születésének ünnepére és valahogyan nehéz megértenünk, hogy az igazi világosság

MAGNIFICAT

*magasztald én lelkem az Urat
áldd
dicsérd
mert nem rejtette el magát
homályhoz szokott szemünket
megnyitotta*

*az Örökkévaló:
szavával mindent Ő teremtet
Ő
a Mindenható hajolt le hozzánk
emberekhez*

magasztald én lelkem az Urat

*Isten közelít hozzánk
ó boldog Mária
ó boldog Ember
boldog emberiség
hogy viseled majd el
hogyan bírod ki
hogy érted majd meg
(hogyan is érthetné meg?)
ó szegény Mária:*

**A MINDENHATÓ GYERMEKED
LESZ**

*hogy atyánk
édes Atyánk legyen*

magasztald én lelkem az Urat

*csodálatos karácsony:
ó áldott asszony
ó boldog Újszülött
éneklő angyalok
ujjongó Isten*

örülj hát ember!

*magasztald én lelkem az Urat
áldd
dicsérd*

Herjeczki Géza

még nem ragyogta be az egész földet. Sőt, az ember mesterséges, pislákoló fények után rohangál, kezének munkájában gyönyörködik, önmaga körül forog, testies élvezetekben keresi örömét. Kényelemben, gazdagságban, biztonságban él, mégis labilis, üres és folytonos félelmek ostromolják. Isten helyét átveszik a bálványok, az ember harca, hogy a múltat le kell rombolni, mert szebb jövőt fog megálmodni - de mi jó származhat egy büntherelt, megkeseredett, összezavarodott lélekből? "Isten halott!" (Nietzsche) - hangzott el a 19. században és részesült egyre széleskörűbb fogadtatásban. Az ember úgy vélte, hogy többé nincs szüksége Istenre, jobban boldogul nélküle, most pedig ráborult a sötétség és aratja ostoba döntésének sokféle keserű gyümölcsseit.

Ebben a kilátástalannak mutatókozó helyzetben egyetlen reménységünk Istennek ígéje, és az, amit elvégezhet elménkben, szívünkben: "Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt." (Jn 1:9-11) Az idézett versekben nem csak Jézus Krisztusról, az igazi világosságról van szó, hanem az ember reakciójáról, szánalmas állapotáról is. Ezért a teljesség igénye nélkül, hadd nézzük meg, hogy mit is jelent valójában Jézus eljövele az ember számára, mit jelent a világosság felragyogása a sötét éjszakában?

IGAZSÁG - "Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba." (Jn 1:9) Az igazság mindennek előtt egy személy, maga Jézus Krisztus. Ő jött el a saját, elpártolt világába, méghozzá úgy, hogy megüresítette magát és szolgává lett. Ő a Szent, a legnagyobb nem azért jött, hogy kimondja a végső ítéletet elidegenedett nyája fölött, hanem azért,

hogy jó pásztorként, élete árán vissza vezesse őket az Atyához. Gondoljunk csak bele: a bűnei terhe alatt roskadozó ember, mely minden lehetét Istennek tulajdoníthatja, öklét rázza az ég felé és megvetően kijelenti: "Isten halott!", majd ha bajba jut, megvetően kérdezi: "Hol van Isten? Miért nem tesz valamit?" - közben tudatosan elutasítja Isten igazi ajándékát, a világosságot, és tovább rohan a sötétségbe, saját vesztét okozva... Felismerted-e már az igazság megszabadító erejét az életedben? Az ünnep előtt megállsz-e és engeded-e, hogy lefegyverezzen szeretete, térdre kényszerítsen kegyelme, feléd nyújtott irgalma, és mélyen áthassa egész lényedet Ő maga?

AZONOSULÁS - "Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: "Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága." (Jn 8:12) Jézus testet öltött, közénk jött azért, hogy előttünk járjon. Amikor Jézusra nézünk, elkezdünk utat látni a homályban. Igazsága tisztogatja gondolatainkat, inspirálja döntéseinket, megdönti saját, önző akaratunkat. Vele való kapcsolatunk nem csak szavakból álló korrekt hitvallás, hanem megváltozott életforma, és egyre erősödő felismerése

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8-9. Trip to Romania "Kingdom Feast"

Adventi, karácsonyi, évvégi írásaink

Húsz éve történt: Az Otthon eladása

Gyülekezeti beszámoló: Detroit, Melbourne

Megjelent az Áhitat és az Évkönyv

Halld, ének száll az éjen át (kottás)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskő Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKŐ
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
911 Dighton Ln
Schaumburg, IL. 60173
lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. SÁNDOR HULI
1709 Moran
Lincoln Park, MI 48146
huli.sandor@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**Húsz éve történt:****ELADTUK A BETHESDA OTTHONT**

Részletek Kish Ernő testvér írásából,
mely a 2002. októberi számunkban
jelent meg.

„Több mint két éve annak, hogy a közgyűlésen elhatároztuk, hogy eladjuk a Bethesda Otthont. Ezalatt az idő alatt sokan megtekintették az épületeinket, véleményüket nyilvánították és vételi ajánlatokat tettek. Minden érdeklődőt el kellett látnunk különféle írásbeli kimutatásokkal, melyekkel az Otthon valóságos értékét bizonyítottuk. Sok fáradtság után végül is augusztus 30-án eladtuk az Otthont három keresztyén egyénnek.

Az adás-vétel lebonyolításánál jelen volt a szövetségünk vezetősége: Kulcsár Sándor elnök, Dr. Herjeczki Géza alelnök, Szabó István főtitkár és Drescher Lajos pénztáros. A vevőink komoly keresztyén hívők, akikkel az adás-vétel után együtt imádkoztunk és Isten áldását kívántuk újabb feladataik elvégzéséhez.

sza a hátunk mögé került. Itt az ideje, hogy új missziós feladatainkra koncentráljunk. Isten jó volt hozzánk és biztos vagyok benne, hogy ezután is megáld bennünket, ha továbbra is imádkozunk és ha bölcsen használjuk a lehetőségeinket - az ő országa építésére. Legyen ez mindannyiunk imádsága is - a jövő érdekében.”

**Kish Ernő tiszteletbeli elnök,
az Otthon igazgatója (fordítás)**

Az októberi szám szerkesztői rovatának erre vonatkozó sorai:

„Nem könnyű megválni valamitől, ami hozzá tartozott életünkhöz. Szövetségi szinten ezt elmondhatjuk az Otthonról is. Mivel hisszük, hogy az Úr vezetésére figyelve hozta meg közösségünk ezt a döntést, s az ő segítségét érzékeljük a hosszú (több mint két éves) eladási folyamat során, várhatjuk, hogy jót hoz ki számunkra belőle Urunk. Övé a misszió, rendelkezze hát velünk, használjon föl újabb területeken is bennünket, s mindazt, amink van. A felelősség most talán még nagyobb és többek vállát is terheli. Amikor hálát adunk

A fényképet az Otthon könyvtárában készítettem 2002. aug. 30-án, az adás-vétel során.
Balról: Kish Ethel és Kish Ernő testvér, az asztal mögött a szövetségünk fentebb említett vezetői, középen az ügyvédek, jobbról a vevők.

Az eladással kapcsolatos kiadások után megmaradt pénzt gondosan kiválasztott módon investáltuk.

Be kell vallanom, hogy az eladással kapcsolatosan sokszor fájt a szívem, hiszen az Otthonnal kapcsolatban voltam szinte annak születésétől kezdve. Még jól emlékszem, kik voltak az Otthon lakói 1924-ben. Sok szál fűz mindannyiunkat az Otthonhoz! (...) Bethesda ügye mindig is közel volt a szívemhez. Az Otthon - működése egész ideje alatt - szinte menynország volt sokféle lakója számára. Életük alkonyát sokan a Bethesdában akarták eltölteni. **Hetven nyolc éven keresztül szolgáltuk így népünket.** Mostmár szolgálatunknak ez a szaka-

az Úrnak azokért a testvérekért, akik az Otthont vezették és megköszönjük a sok áldozatkész munkát azoknak, akik közülük még most is közöttünk vannak, érezzük, hogy tőlünk is felelősségteljes döntéseket és hűséges szolgálatot vár Istenünk. Figyelni akarunk vezetésére, jobban, mint valaha.”

A szerkesztő 20 évvel ezelőtti gondolataival ma is teljesen egyetért. Azt is hiszem, hogy az elmúlt két évtized igazolta e döntés helyességét.

Remélem, hogy a záró mondat továbbra is érvényes marad: Figyelni akarunk Istenünk vezetésére, jobban, mint valaha. (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

ELJÖTT AZ IGAZI VILÁGOSSÁG

folytatás az 1. oldalról

annak, hogy az övé vagyok, mindenestől hozzá tartozom. Itt a földön őt képviselem, mint ahogyan ő is képvisel engem az Atyánál. Számomra ez nem szégyen, hanem kiváltság, küldetés, maga a megszentelődés.

IGAZCSELEKEDETEK - *“Akipe dig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy kitűnjék cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”* (Jn 3:21) Habár nem szűnt meg felettünk a sötétség visszazippantó ereje, a világosság mégis beragyogja szívünket, és az a tudat, hogy jót cselekszünk, erőt ad a nehéz időkben. Krisztushoz való tartozásunk, vele való azonosulásunk, hálánk és hódolatunk arra készítet, hogy elhatárolódjunk a sötétségtől, és egyre jobban menjünk a világosságra. Nem számítgatásból, pillanatnyi előnyszerzésből teszünk jót, hanem abból a meggyőződésből, hogy Krisztus tanítványaként csakis így szerezhetünk dicsőséget Mesterünknek.

ÍTÉLET - *“Az ítélet pedig azt jelenti, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak.”* (Jn 3:19) Az elmélkedés legfontosabb részéhez érkezünk, ami többnyire választ ad a bevezetőben ecsetelt lehangoló helyzetjelentésre. Ha eljött az igazi világosság, hogyan létezik, hogy az emberek nem jönnek a világosságra? Miért nem ismerik fel Jézus Krisztusban az Atya ajándékát és megoldását kilátástalan helyzetükre? Miért próbálják elnyomni az igazságot, elterelni a figyelmet Jézus születésének megünnepléséről, mindenféle hazugságokat találva? Az emberek jobban szeretik a sötétséget, ezért nem jönnek a világosságra, tovább folytatva gonosz cselekedeteiket. Számukra az igazi világosság nem szabadulást, megváltást jelent, hanem ítéletük megpecsételését. Valóban, nagyon szomorú állapot, amikor körülötted ünneplik az ünnepeltet, te pedig megkeményítet szívedet és harcolsz a világosság ellen. Jézus születése, dicsőségének kisugárzása nem egyesíti a világot, hanem még inkább kettéválasztja. Életünk és örökkévalóságunk meghatározó döntése: hogyan viszonyulok Jézus Krisztushoz?

MEGMARADÁS - *“Jézus ezt mondta nekik: “Még egy kis ideig közöttetek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen*

titeket.” (Jn 12:35) A leghatékonyabb védekezés a sötétséggel szemben az, ha minél nagyobb ívben elkerüljük. Ha szívünk repedésein behatolnak a bűnös kívánságok, ha elménk elkezd játszani tisztátalan gondolatokkal, szinte észrevétlenül a sötétség hatalmába kerülünk, és meggyőződésünkkel ellentétesen cselekszünk. Ha szeretnénk megmaradni Jézusban, akkor ne csak mondjuk, hanem tegyük is, amit bemutatott nekünk, és többé nem kell félnünk, mert van valami ami erősebb a sötétségnél, és pedig a világosság. Akik Krisztust elutasítják, bizonyosak lehetnek az ítéletük felől, akik viszont Krisztust befogadják, azonosulnak vele, és igazságban járnak, azok bizonyosak lehetnek a megmaradásuk felől.

Gondoljunk csak Jézus születésére, amint a szerető Atya kezdeményezéséből megnyílik a menny, és szemének fénye, legdrágább kincse földre jön. Milyen fogadtatásban részesült? *“Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.”* (Lk 2:7) Ezen az ünnepen is olyan sokan tola kodnak, rohannak, leterheltek és ingerlékenyek, pedig csak egyre lenne szükség: megállni és engedni, hogy elárasszon az igazi világosság, betöltjön a mennyei békesség, felhangoljon az angyalok öröme, vonzásába kerítsen az Atya szeretete, kimozdítson és lendületbe hozzon az igazság. Ekkor átélem a csodát, hogy Krisztus bennem is megszületett! Így ünnepljük együtt az Ünnepeltet, hisz szívünk teljes hódolata egyedül Őt illeti. Ő maga a világosság, aki által mi is láthatunk igazi világosságot ebben a sötét világban.

Deák Zsolt

A MESSIÁSRÓL

Öt prófétai ige a Messiásról

Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Ezsaiás 9:5a.

Ezsaiás prófeta egyetlen mondattal megmagyarázza a Messiás

egylényegűségének és testtlételének a titkát. A Messiás egyszerre ember és Isten. Természetes úton érkezik meg a világunkba, mert asszonytól ill. szűztől születik, ugyanakkor a mennyből adatik az emberiség megváltására. Születik és adatik. Gyermekként születik, Isten Fiaként adatik. A prófeta hétszáz évvel a Messiás érkezése előtt tisztán látta azt, ami a világ bölcseinek máig sok fejtörést okoz. Karácsonykor főleg arra szeret emlékezni a világ, hogy a kis Jézuska megszületett Betlehemben. Kevésbé hangsúlyozzuk, hogy már nem kis Jézuska! Egyszer volt, de megnőtt... nagyon, nagyon megnőtt! Nevére meghajol az angyalok serege, az alvilág démonai, és minden térd. A te térded is!

Az uralom az ő vállán lesz. Ezsaiás 9:5b.

A Messiás nem azért jött, hogy mint örök kisdédnek évente megünnepljük a születésnapját. Nem azért jött, hogy a bölcsője felett elérzékenyülhessünk, azután meg nagyokat együnk meg igyunk, és nagy családi összejöveteleket tartsunk. A Messiás azért adatott, hogy átvegye az uralmat az életünk felett. Ez talán nem jól hangzik első olvasásra, mert az ádám-i természetünknek fogva mi akarunk uralkodni. Persze mind untalanul kide-rül, hogy nem tudunk... még a saját indulatainkon és vágyainkon sem. Mert nem uralomra teremtettünk hanem szolgálatra. Pontosabban, az Ő dicsősége magasztalására – ahogy Pál apostol fogalmaz az efézusi levélben. Ezért kell az uralom az ő vállán legyen, mert a miénket agyon nyomja, ha rajta marad. Add át neki az uralmat!

És így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten... Ezsaiás 9:5c.

A Messiásban lakozik az Istenség egész teljessége testileg. Ő egylényegű az Atyával. Minden hatalom neki adatott mennyen és földön. Az ő szavai lélek és élet. Telítve vannak bölcsességgel. Amint megfogadod a tanácsait, amint elkezd cselekedni azokat, életté válnak benned. Ki ne szeretné, ha a világ legbölcsőbbjének lehetne a tanítványa? A Messiás egyedül ismeri Isten gondolatait, de ami igazán megható és alázatra intő az, hogy a Messiás maga szeretné megosztani velünk Isten tanácsait, terveit és akaratát. Többek között ezzel a céllal jött közénk. Van-e annyi alázat bennünk, hogy Jézustól akarunk tanácsot kérni, és azt követni? Vagy inkább jobb a kisdéd Jézuska, aki nem szól bele az életedbe, mert még beszélni sem tud. Ő olyan kis tetszetlen tedd ide - tedd oda, akivel azt csinálsz, amit akarsz, és te szabhatod meg az

íránta való tiszteleted határait. Nem! Önála van a tanács és az erő. Legyen övé a hódolatod és a szíved nyitottsága!

Örökkévaló Atya... Ézsaiás 9:5d.

Ézsaiás olyan Messiásról mond próféciát, aki az örökkévalóságból érkezik be a mi korlátolt világunkba, és egy atya gondviselő szeretetével és oltalmazó gyöngédségével rendelkezve vállalja fel a sorsunkat. Tudja, hogy mire van szükségünk mielőtt kimondanánk. Az a tudat, hogy ő hatalmas, bölcs, aki szeret minket és gondot akar viselni rólunk - elűzheti minden félelmünket. Ha a Messiás olyan mint egy apa, akkor legalább úgy törődik velünk, mint mi a gyermekeinkkel. Bíz rá hittel a szükségeidet is!

Békesség Fejedelme! Ézsaiás 9:5e.

A Messiást békesség fejedelmének nevezi a próféta. Más szóval ő a békesség első számú képviselője a történelemben és a mi kis világunkon túl is. Aki békesség teremtő, az a jövő embere – ezt állítja a Szentírás. Békesség teremtő csak az lehet, aki zavartalan közösségre jutott a Békesség Fejedelmével, aki szeretetteljes közösséget ápol a közvetlen kapcsolataival és minden emberrel, és aki megbékült önmagával is, azaz el tudja fogadni önmagát olyannak amilyen. Aki a Békesség Fejedelmétől merített békességet, az nem panaszkodik többé, és nem áldozatként tekint önmagára, mert az Isten békessége amely minden értelmet meghalad, meg őrzi a szívét és a gondolatait Krisztus Jézusban.

Az angyalok karácsonykor azt hirdették a pásztoroknak, hogy Megváltó született ma néktek, az Úr Krisztus, Dávid városában. És ez a jel számotokra, hogy találtok egy kisdedet a jászolban!

A kisded a jászolban jel. Annak a jele, hogy a hétszáz évvel azelőtti prófécia beteljesedett. Annak a jele, hogy úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta... annak a jele, hogy Isten minden áldozatra kész volt, hogy megmentsen minket... annak a jele, hogy Isten megtartja az ígéreteit mert Isten hűséges!

Tekints fel a Békesség Fejedelmére ezen az ünnepen, és igyekezz békesség emberévé válni ebben az egyre békétlenebb világban!

**Lukács
János**

Megjelent a 2023-as Áhítat és a Múlt, jelen, jövő évkönyv

Áhítat 2023 - bibliai gondolatok az év minden napjára

Személyes tapasztalatom, hogy amikor kezembe veszem a Bibliát, és olvasom, átélem, hogy az Isten szava és az életem különböző részletei összekapcsolódnak. Isten ígéje tele van étellel, erővel, és engem is megerősít! Tudom, hogy a Szentírást gyarló emberek jegyezték le, sokszor a bűneik is meg vannak örökítve. Egyáltalán nem voltak tökéletesek, de mégis, amit olvasok, az tökéletes. Hogy van ez?

Az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földbe vajt formába öntöttek (Zsolt 12,7) A Szentírást lejegyző emberek a formák, amelyekbe Isten beleöntötte az üzenetét, és a Szentlélek tisztító munkája pedig elvégezte, hogy a lejegyzett Szentírás tökéletes legyen. Teljesen megbízhatunk benne mint Isten szavában! Ezt mondja Isten: „...mert sohasem ember akarataiból származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.” (2Pt 1,21)

Fontos, hogy Isten iránti alázattal olvasunk napról napra az ígét, hogy bennünk is el tudja végezni a tisztító, megújító vagy irányt mutató munkáját. Ehhez ad segítséget a kezünkben tartott **Áhítat** kiadvány.

Durkó István MBE missziói igazgató

Múlt, jelen, jövő 2003 - baptista évkönyv

Utazásaim közben a rádiót hallgatva „beleakadtam” egy beszélgetésbe, mely egy múlt században élt szerzetesről szólt. Korábban a szóban forgó személy nevét sem hallottam. Lehet, hogy ezt követően sem fogom. Valakiknek mégis fontos volt a szolgálata, megírt, átadott hagyatéka.

Felmerült bennem a kérdés: kinek érdekes ma a múlt, a történelem? Miért lehet érdekes a múlt és a múltból hozott értékek? Hogyan lehetnek ezek fontosak a manák, illetve hogyan lehet ezeket figyelmet keltően bemutatni? Meggyőződésem, hogy történeteket keresztül. Hiteles, kézzelfogható, azonosulást elősegítő, „rólunk szóló” történeteken keresztül! Aztán úgy, ha a múlt válaszokat ad a manák, még inkább a jövőnek! Azaz ha olyan személyeket, tanúskodásokat, üzeneteket mutatunk be, adunk tovább a ma embereinek, amelyekben saját magukra ismerhetnek, valamint Krisztus megszólító meghívását élhetik át: „Gyere és kövess engem!” Végso fokon pedig úgy, ha Isten megállító, meg gondolkodtató és dicsőséges tetteit láttatjuk korokon keresztül. Azaz a történelemnek nemcsak az emberi, hanem a természetfölötti szövetét is megismertetjük.

A *Múlt, jelen, jövő* kiadványunk ilyen megszólítás, emlékeztetés és bátorítás akar lenni mindenki számára. Különösen aktuális ez akkor, amikor különleges jubileumi évre készülünk: 2023 a **Baptista500** éve lesz! 2023-ban ünnepeljük azt, hogy az anabaptista tanítások eljutottak a Kárpát-medencébe is, majd néhány éven belül gyökeret vertek és sokféle hatást gyakoroltak. Bár az anabaptisták sokszínű mozgalma nem folytatódott töretlenül (főként a rendkívüli üldözések miatt), de ők hitelűdeink, akiknek örökségét, értékeit és szép bizonyosságait nekünk, mai baptistáknak kell ápolnunk és továbbadnunk. Bátorítok mindenkit, hogy akár e könyvön keresztül, akár a Baptista500 sokféle eseményén, kiadványán keresztül tekintsen bele a múlt értékes történeteibe, mert kincseket fogunk találni!

Papp János egyházelnök

Az **Áhítat** és az **Évkönyv** egyaránt 2800 Forint. A kettő együtt kedvezményesen 5200 Forintba kerül.

(Figyelem, a posta költség külföldre a könyvek árát is meghaladhatja!)

A **Baptista Könyvesbolt** elérhetősége:

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: +36 20 886 0011

konyvesbolt@baptist.hu

ADVENT

"Azok közül, akik alusznak a föld porában, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra. Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké." – Dániel 12,2-3

A Dániel könyvében található próféciás-költevények értelmezésénél sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy ezek az igeszakaszok nem szó szerint értendők. A képzeletünknek adnak szárnyat, hogy előbb érzékeljük, és majd úgy értjük meg a bennük rejlő igei igazságokat. Ne akadjunk hát fenn a részleteken! (A halottak látszólag alszanak, és a feltámasztásban mindenkinek része lesz, nem csak "sokaknak").

A száműzetésben élő próféta betekintést nyert a jövőbe. Megértette, hogy továbbbi, még az eddigieknél is súlyosabb üldöztetések várnak szeretett népére. Mint később a tanítványok, ő is *a meddig és a mikor* kérdéseivel faggatta az Urat. Isten üzenetét kereste az *Antiokhosz* támasztotta üldözésekben. Mi is kérdezzük: *meddig tobzódhat világunkban az igazságtalanság? Hogyan engedheti meg Isten, hogy a 21. század elején mártírként haljanak meg a Krisztus-követők a világ sok pontján? Hol van az igazságosság abban, amikor az ártatlan kínos halált hal, a másoknak gyötrelmet okozók pedig vígan töltik napjaikat?*

A Dániel kérdéseire adott válasszal nekünk is meg kell elégednünk; az Úr Jézus megerősítette ezeket. *"Amikor majd látjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta mondta..."* (Máté 24,15). A nyomorúságot Isten kegyelme megrövidíti, de nem törli az életből. *"Az ég és a föld elmúlik"* (Mt 24,35), de a mindenséget létrehozó, azt eltető és minket is üdvre hívó "Isten beszéde" a romlás fölött is uralkodik. A feltámasztás és a megváltottak új környezete, az *"új ég és föld"* a Teremtő Isten tervét és hatalmát tükrözi, Aki örök életre szólítja elő az övéit. Bár az ember választja a büntetett élet gyalázatát, annak örökös voltát, még ha akarná sincs hatalmában megragadni – az ítélet is Isten hatalmán és igazságosságán függ.

A Szentírás szerinti **okosság** abban nyilvánul meg, hogy Isten beszédére, a Kijelentésre (a Szentírásban, a teremtettségben és élettapasztalatainkban) figyelünk, megértéséhez a Szentlélek segítségére hagyatkozunk. *A figyelés,*

a megértés és az engedelmisség a hit sajátos, Istennek is tetsző (Őt dicsőítő) megnyilvánulásai. Az okosak fénye ("fényleni fognak") tehát nem a világnak szóló "villogás", még csak nem is a jutalmazottakat övező *rivalda-fény*, hanem Isten terve szerinti *életvitel* "Isten országlásában". "Isten Országa" ott van, ahol Jézus Krisztus jelenléte dominál. Kezdetét vette az Úr testet öltésével, épül a Szentlélek által, és teljes valóságában érzékelhető világunkká lesz Jézus Krisztus második megjelenésétől.

Imádkozzunk Krisztusról tanúskodó életért, és köszönjük meg, hogy eljövetelekor örök életre támadunk fel!
Novák József

Füle Lajos:

VISSZAJÖN

*Hóból az erdő, ködből a felhő,
hó esik, tél szele fújja...
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!*

*Száll csuda híre szívből a szívbe,
kétezer év a tanúja:
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!*

*Angyalok ajkán, emberek hangján
csendül a csillagos ének,
Kétezer éve mennek Elébe
boldogan, kik Neki élnek.*

*Ott a helyed e drága menetben,
életed KRISZTUSA vár rád.
Hagyd el a gondot, légy vele boldog,
zengje a szíved a hálát!*

„Ízelítő” egy adventi igehirdetéshez

A nemzedék amelynek szüksége van megtérésre! Lukács 11: 29-32.

Elkezdődött az adventi időszak, amely a krisztusvárára irányítja a figyelmünket, és különösen arra, hogyan kell készülni Krisztus fogadására. Lelki felkészülésre kell gondolnunk. Az Úr Jézus sokat tanított az ő második eljövetelekről és az ítélet napjáról, ill. az azt megelőző eseményekről.

A mai igénk arra hívja fel a figyelmünket, hogy az a nemzedék amelyhez ő beszél, gonosz. Mennyivel inkább megállapíthatjuk a saját nemzedékünkéről ugyanezt? Jézus, a generációja vallásos társadalmához szól.

Megtanulták magas szinten művelni a **képmutatást**. Figyelmezteti őket a Megváltó, hogy az ítélet napját nem kerülhetik el. Azon a napon előállnak tanúk, akik a képmutatók szemébe néznek és vádolni fogják őket. Olyan tanúk, akik a bálványok, az erőszak és a feslettség világából tértek meg az egy igaz Istenhez.

Dél királynőjét senki sem hívta Jeruzsálembé, mégis jött meghallgatni a világ legbölcsebb emberét. Ezer mérföldet utazott a sivatagon át mert hajtotta a kíváncsiság és a saját üres szíve. Kérdései voltak, amelyekre remélt választ. Amikor látta a templomot, a király gazdagságát, és hallgatta Salamon bölcsességét, a reakciója felért egy megtérési bizonyosságtétellel. *„Hallottam de nem hittem. Most, hogy minderről személyesen meggyőződtem, felét sem mondták el nekem nagy bölcsességednek... Áldott legyen Istened az Úr, aki kedvét lelte benned.”*

Találkozni fog a mi nemzedékünk is Dél királynőjével az ítéletkor, mert ez a nemzedék azt mondja, túl messze van az imaház és túl hosszú az istentisztelet, és túl nagy az áldozat, és kevesen vagyunk... és unalmas. Pedig nagybórról van szó itt Salamonnál.

El lehetne kerülni Dél királynője számonkérő tekintetét? A válasz, igen, de csak megtérés által.

Ez a nemzedék találkozni fog az ítéletkor *Ninive lakóival*. Ott baj volt a prédikációval amit hallgattak. Száraz volt és rövid. Nem volt benne evangélium csak ítélet. A prédikátorral is baj volt, mert nem szerette a hallgatóit, sőt, gyűlölte őket. Nem hívta őket megtérésre, csak elmondta, mi fog történni a várossal. A Szentlélek kellett kiegészítse az igehirdetést megtérésre hívással, mert Jónás nem volt hajlandó. A pokolra kívánta Ninive lakóit.

A megtérésük is különös volt. Nem kritizálták sem az igehirdetőt, sem az igehirdetést, pedig három napon át mindig ugyanazt a durva, elcsépelt mondatot ismételtette. A megtérés legradikálisabb módját választották. Zsákban és hamuban tértek meg.

Találkozni fog a mi nemzedékünk is Ninive lakóival az ítélet napján, mert ehhez a nemzedékhez nem a félresikerült próféta szól hanem a kegyelmet hirdető Megváltó. Lágy és szelíd hangon szólít, szeretettel hívogat, kedves szolgálát küldi... mégsem tér meg ez a nemzedék. Pedig most még elkerülhető lenne a Ninive lakóival való találkozás megtérés által.

Lukács János

DETROIT

Gyermekbemutató

Augusztus 28-án vasárnapi iskolával kezdődött az istentiszteletünk. *Erdőközi György* testvér vezette, az Erdélyben megjelenő „Útravaló, bibliai leckék” sorozat alapján. Az Úr Jézus követésének nehézségeiről és örömeiről is hallottunk a Máté 16-ból olvasott igék magyarázataként.

Egyébként a vasárnapjaink nagyobb része imaáhitattal kezdődik.

Az áhitat vagy a vasárnapi iskola után néhányan elmondták a „heti-igét.” Az

idén ugyanis egy igeverstanuló sorozatba kezdtünk, amivel egy-egy (általában már valamennyire ismert és fontos) igever megismerésére ösztönözzük a testvéreket. Az imaóra után minden vasárnap van lehetőség arra, hogy aki megtanulta, elmondhassa az igeverset. Néha a gyerekek is bekapcsolódnak az igetáncolásba – az igekockák magyarázatát és angolul is rajta van a heti-ige. A bulletinban minden héten van az adott igéről egy kis magyarázat is, melyet Herjeczki testvér készít.

Az ezt követő közös énekekre már együtt van a gyülekezet, a gyerekek-fiatalok is feljönnek a vasárnapi iskolai foglalkozásról. Többen játszanak közülről a fúvószenekarban – a közös énekek nagyobb részét ugyanis nem csak zongora-keyboard-hegedű kísérettel énekeljük egy jó ideje, hanem a jelen lévő fúvósok is bekapcsolódnak a kíséretbe.

Egy családdal többen voltunk ezen a délelőttön: *Herjeczki Ádámék* „haza jöttek” ugyanis egy hétre, és elhozták a gyülekezetbe gyermeküket is, *Herjeczki Izsák Tamást*. A gyermekbemutatót az „Ó, boldog ház, hol befogadnak téged, Úr Jézus Krisztus, igazi barát!” című énekkel kezdtük. A nagypapa, *Herjeczki Géza* testvér a 127. Zsoltárból idézett és a „Halljad Izráel” (ezúttal: Ádám és Megan) igét is felolvasta (4Móz 6,4-7) alkalmi magyarázata során. A szülőket arra intette, hogy tanítsák gyermeküket Isten igéjének szeretetére, imádságra. Ismertessék meg vele az Úr Jézust, énekeljenek sokat, és tanítsák meg magyarul is.

A szülők imádkoztak először a gyermekért, majd a nagypapa és a gyülekezet lelkipásztora, *Huli Sándor* testvér kérte rá és az egész családra Urunk áldását.

Herjeczki testvér ezután örömmel mutatta be a testvériségnek is Izsákot, aki végül még egy Bibliát is kapott a gyülekezettől, az édesanyja pedig virágot. (A tisztelet után, hazafelé menet még ráadásul az „áldjad meg-et” is elénekeltek a padokban, *Fűr Béla* tv. kezdeményezésére.)

Az igehirdetés előtt még egy eseményre is sor került. *Huli* testvér az *iskoláskorú fiatalokat* hívta előre, hogy imádsággal indítsa őket a gyülekezet az új tanévre. Az ének és a zenekar szolgálata után *Ezsdrásról*, az *Úr szíve szerint való szolgáról* szólt az igehirdetés.

Hálásak vagyunk az Úrnak a nyári vasárnapjainkért, ezért az augusztus végéig is, amikor a kis és nagyobb gyermekeinkért is könyöröghettünk, hálát adhattunk.

Máté

MELBOURNE

Jelentkezés a Dél Keresztje alól

Újbóli jelentkezésünk alkalmával egy szomorú hírt kell megosztanunk olvasóinkkal. Egy testvérünk elköltözéséről és gyászistentiszteletéről tudósítjuk olvasóinkat.

Fábrik Antal testvér temetése

Megrendült szívvel, de Istenünk akarataiban teljesen megnyugodva értesültünk a szomorú hírről, hogy *Fábrik Antal* testvér 2022. augusztus 1-én e földi létből az Úr-hoz költözött. Testvérünk életének 88. évében, egy többféle betegséggel megpróbált életből költözött el az örökkévaló hazába. A gyászistentisztelet augusztus 8-án volt megtartva a *Springvale-i Botanikus temető Renowden* kápolnájában. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára *Horváth Ferenc lelkipásztor* hirdette a vigasztalás ígét, a kápolnában és a nyitott sírnál egyaránt. Isten ígéje János 11,25-26 alapján Jézus Krisztusra irányította figyelmünket, aki a feltámadás és az élet, ezért csakis Ő általa lehet új életünk és örök életünk is. A nyitott sírnál pedig a feltámadás bizonyosságáról szólt a rövid igei üzenet.

Fábrik Antal életrajza

Fábrik Antal 1934. szeptember 4-én született a délvidéki *Padé* faluban, a *Vajdaságban*. Szülei *Fábrik Antal és Rozália* voltak. Négyen voltak testvérek, mind fiúk. Antal volt az első, utána Pista, András és Józsi következtek. Mint legidősebb gyermeknek, már kiskorától dolgoznia kellett, hogy segítsen a család eltartásában. Nagyon szerette a szüleit, testvéreit, és mindig az ő érdeküket tartotta szem előtt. Mivel a második világháború alatt nőtt fel és családja nem volt vagyonos, ezért az élete nehéz volt. Iskolába csak keveset járhatott, mert a megélhetés fontosabb volt a család számára, mint az iskoláztatás.

18 éves korában besorozták a kötelező katonai szolgálatba. A leszerelése után szorgalmasan dolgozott szülőfalujában, majd megismerkedett *Jaksa Erzsébet*-tel, akivel 1959. február 5-én összeházasodtak. Isten megáldotta őket első fiukkal, *Mihály* 1959. december 1-én született. Nem sokkal ezután elhagyták falujukat és *Szilágyra* költöztek, ahol a mezőgazdaságban dolgoztak. 1964. május 10-én megszületett *Tibi* fiuk. Sajnos

Tibike megbetegedett és 8 hónapos korában, december 23-án, elhunyt. Ez a gyászos időszak fordulópont volt Fábrík Antal életében, amikor életét Istennek adta át.

1971. augusztus 3-án a család hajóra szállt, hogy Ausztráliába költözzön. 58 nap múlva érkeztek meg, és tárt karokkal fogadták őket Erzsébet testvérei: Mihály, Sanyi és Kati, akik már korábban ott telepedtek le. Megérkezésük után hamarosan munkát találtak és anyagiakban gyarapodtak. 1972. november 27-én az Úr egy kislánnyal, Gyöngyivel áldotta meg őket. Nemsokkal ezután saját házukba költöztek Noble Parkban, amely mindvégig családi otthonuk maradt. Az Első Magyar Baptista Gyülekezetben is megtalálták a helyüket, ahol szorgalmasan szolgáltak.

Szeretettel nevelték gyermekeiket, bátorították őket hitükben, és bölcsen készítették fel őket az életre. Gyermekeik, Mihály és Gyöngyi megházasodtak. Antal és Erzsébet a család új tagjaként szeretettel fogadták menyüket, Sipos Agnest és vejüket, Papp Károlyt. Nemsokkal ezután jöttek az unokák is, Fábrík Lilla és Abigail, majd Papp Rebekah, Johanna, Mikayla és Josiah követte őket.

Antal testvér minden unokájával törődött, és figyelemmel kísérte érdeklődésüket, életük eseményeit. Sok iskolai rendezvényükön és koncertjükön részt vett, és amikor csak tehette, végignézte őket, amikor sportoltak. Őszinte érdeklődést mutatott mindenki iránt, akivel találkozott, és mindenkivel könnyen barátkozott. Telefonon keresztül tartotta a kapcsolatot a távoli családtagokkal, rokonokkal és ismerősökkel.

Antal és Erzsébet 57 évig éltek házasságban. Sajnos Erzsébet 2016. szeptember 12-én elhunyt. Az utána következő években Antal egészségi állapota megromlott, de eltökélt szándéka az volt, hogy minden lehetőséget kihasználjon. Amíg tehette, szívesen termelt veteményt és gyümölcsöt a kertben. Szerette a verandán ülni élvezni a napsütést, hallgatni a rádiót és üdvözölni a szomszédokat. Megtanult robogózni és az okostelefont használni, így a Facebookon a vasárnapi istentiszteletet és a szolgálatokat is meg tudta nézni.

Mindenki egy kedves és igazi úriemberként tartja őt számon emlékeiben, aki minden helyzetben elégedett volt, és mindig többet gondolt másokra, mint saját magára. Életének utolsó 3 hónapjában állandó gondozásra szorult, de nagyon elégedett és hálás volt mindenki iránt, aki gondoskodott róla.

Fábrík Antal testvér a melbourne-i magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt. Ameddig egészsége engedte, hűségesen látogatta a gyülekezeti alkalmakat, jól érezte magát a testvéri közösségben. Családjá és rokonai mellett a melbourne-i magyar baptista gyülekezet testvérisége is gyászolja. Testvérünk emlékét szívünkben megőrizzük.

Horváth Ferenc

MULANDÓSÁG, ELMÚLÁS

*„Mennyi levél lehullott tegnap óta!
Így hullanak a percek és napok...
Megint új őszen megyek át Veled,
S Te az én őszi-utam figyeled.”*

(Türmezei Erzsébet: Így hullanak)

Igen, a mulandóságot, elmúlást nemcsak a körülöttünk látható természetben vesszük észre, hanem a saját életünkben is.

A porból formált és az élet lehetével teremtett ember Isten tökéletes és a megmaradáshoz szükséges gondoskodását élvezte. Utasításait is megkapta parancsolatként (1Móz 2:17). A kígyó ravaszágából és becsapó, megtévesztő szándékából eredően azonban nem Teremtője parancsát követte; evett (ettek) a tiltott fa gyümölcséből, aminek következménye lett, hogy kiűzettek az Éden kertjéből, ezzel megelőzve, hogy szakítsanak az élet fájáról és örökké éljenek.

Isten egyúttal így rendelkezett: „Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test, legyen életének ideje százhusz esztendő.” (1Móz 6:3) (Mózes imádságában már csak hetven vagy feljebb nyolcvan esztendő.) „Orcád verítékével egyed a te kenyeredet, míg nem visszatérsz a földre; mert por vagy te s ismét porrá leszel.” (1Móz 3:19)

A mi mulandóságunk, éveink számának korlátai, azaz elmúlásunk földi életünkre nézve, ide vezethetők vissza. Nem csak az első emberpár bűne, a sajátunk is „rászolgált” erre: „Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világba a bűn, és a bűn által a halál, és akképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenkét vétkeztek.” (Róma 5:12)

Éveink számának növekedésével az elmúlás testi és lelki tüneteit, s a „nem szeretem”-napokat érezzük, úgy amint azt a Prédikátor könyve 12. részében, a 4-től 9-ig terjedő versekben olvashatjuk: gyengeség, szemek és fogak megromlása, ijedelmek, bizonytalanság, alvászavar...

Amint ezek a mulandóságunkra utaló tünetek feltűnnek, eszünkbe juttatják,

hogy „a kiszabott esztendők letelnek” (Jób 16:22), „megemésztyük a mi esztendeinket” (Zsolt 90:9). Ezek figyelmeztetnek arra, hogy „por és hamu vagyunk”.

Elmulásunkat, mulandóságunkat megélve és átgondolva nem elkeserednünk kell, hanem az örökkévaló Isten előtt leborulva így imádkozni: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” (Zsolt 90:12)

Kérjük, hogy „jó reggelt elégítsen meg kegyelmével, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden mi időnkben”. „Vidámits meg minket a mi nyomorúságunk napjaihoz képest, az esztendőkhöz képest, amelyekben gonosz láttunk. Láttassék meg a te műved a te szolgáládon, és a te dicsőséged azoknak fiain.” (Zsolt 90:14-16)

Hittel bízzuk Teremtőnkre múltó életünket teljesen. Örüljünk annak, hogy kegyelmi ajándékként örök életünk lehet a mi Urunk Jézus Krisztusban (lásd: Róma 6:23)

„E világ elmúlik, annak kívánsága is.” (1Jn 2:12)

„A földi gazdagság elmúlik, mint a fűnek virága.” (Jakab 1:10)

„Az pedig az ÖRÖK ÉLET, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” Ő általa mehetünk át a halálból az életbe – a mulandóságból az örökkévalóságba.

Éljünk ezzel a kegyelemmel!

Éljünk ebben a kegyelemben elmerülve, múltó éveinkben is hűségesen.

„Minden múltó e földön, Isten szeret örökkön.” (A Hit Hangjai 6. sz. éneke)

Dr. Fazekas Erzsébet

MIKÉNT LESZÜNK?

Miként leszünk, ha majd a célhoz érünk,

*Győzelmes, végső küzdelmünk után?
E pusztaságból szép hazánkba lépünk,
Az örök Éden arany kapuján.*

*Ha lábunkról a port majd letöröljük,
És többé már nem verejtékezünk,
Istenünk arcát színről-színre nézzük,
És Nála mindörökké örvendünk!*

*Miként leszünk, ha majd az örök élet
Fényében Véle örvendezhetünk?*

*Valóra válik sok csodás ígélet;
És büntől menten Nála lehetünk.
Ott már nem ejtünk könnyet soha
többé,*

*Nem emészt minket gond és félelem.
Részünk lesz majd a dicsőség örökké,
Áld, betölt magával a kegyelem!*

(HH 453 / 497)

TRIP TO ROMANIA "Kingdom Feast"

With the Thanksgiving festivities having come and gone, I'm reminded of all the reasons I can be grateful for. One that certainly sticks out is *the trip I took to Romania* this past summer because of the transformation it had on my life. I had the opportunity to serve at the *Sólyomkövéri Baptista Tábor* (Camp Falcon Rock) for three weeks, two of the weeks being for middle-schoolers and one week being for teenagers.

My main role at the camps was being a co-program director where I, along with another volunteer, was given the responsibility to come up with team competitions, sports activities, and an evening program for each day that the camp was running. I was also a boy's counselor for the middle-school camps, which came with the responsibilities of having to watch over the campers in my cabin and helping to lead discussions after teachings.

To say that I was a little bit overwhelmed coming into the camps would have been an understatement because I was also finishing a couple summer courses for college during this same time, so I wasn't sure where I'd find the strength and when I'd find the time to take care of all that needed to be done. I also had some uncertainty that this task was too big for me because I haven't done something of this magnitude before.

When the camps started, it took less than a day to be reminded that God was with me in every step of the way because driving through the hilly landscape to get to the camp site, our car drove past the most glorious double rainbow that I've never seen as close-up in my life before. It reassured me that God's hands were in everything from the very beginning.

The theme for the middle-school camps was *"Királyi Lakoma" or "Kingdom Feast"* and had raised important questions for all campers to answer i.e. *"Who is the host? Who is invited? Who can't come? What should I bring? Why should we even come?"* Through Bible stories, teachings, and discussions, the campers were pointed to Jesus as being the host of the Kingdom Feast. He is waiting for his guests to arrive, he invites us to come as we are, join him at the table that he prepared for us, and receive food for life. Because of Jesus's life, death, and resurrection, a Kingdom Feast was started for us to find our own place at the table, enjoy the food that nourishes our soul, and celebrate that our every need will be met. The campers were

introduced to a feast that won't last a day like a Thanksgiving dinner would, but a Kingdom Feast that will continue on for eternity. Having received this invitation to this feast, we are also called to invite others to experience the Kingdom Feast that Jesus wants us to participate in.

The most memorable moments from these camps were seeing the middle-schoolers respond to this invitation. After one of the night teachings, the campers were prompted to respond to this invitation by going up to the front table and receiving a piece of bread, signifying their acceptance of Jesus into their lives. If only one person honestly responded to this invitation, I know that all the time and dedication that went into preparing for these camps would have been worth it, but I was amazed to see the outcome of God working in the lives of the campers, as a majority of them had gotten up to take bread. Knowing that God's kingdom was built that day fulfilled me with so much joy and purpose in life that *can't be replaced with anything else in this world!*

Before the camps started, the team prepared with staff training, and we talked about what our purpose for coming to serve at the camp was. Was it for our own benefit and to boost our own ego? Or was it to build God's kingdom and plant seeds for God to make them grow? We read from 1 Corinthians 3:6-7 and these verses certainly came into fruition, *"I planted the seed, Apollos watered it, but God has been making it grow. So, neither the one who plants nor the one who waters is anything, but only God, who makes things grow"* (NIV). Our collective mission as a team headed into these camps was to let the middle-schoolers know that they are known, loved, and invited, and that was most definitely accomplished.

After the two weeks of camps for the middle-schoolers finished, the

attention was focused on the youth camp where the theme of *"Captive"* made the campers consider what they are being held captive to. The teachings were based on the central idea found in 2 Corinthians 10:5, as Apostle Paul mentioned, *"We demolish arguments and every pretension that sets itself up against the knowledge of God, and we take captive every thought to make it obedient to Christ"* (NIV). The campers learned about the power of sin and how it can take away the freedom we find in Christ if we let the sin in our lives hold us captive. It's on us to take our thoughts, actions, and words captive to make them obedient and in accordance with God's word. A great line that was said this week was, *"If we don't take captive our thoughts, our thoughts will take us captive."* We instead have to allow our hearts to be captivated by the beauty and person of Christ.

This week was a bit more relaxed for me as a volunteer because I didn't have to watch over kids to make sure they were all accounted for, so I got to enjoy the messages that were more relatable. The message that spoke to me the most was about Song of Songs 2:15, *"Catch for us the foxes, the little foxes that ruin the vineyards, our vineyards that are in bloom"* (NIV). We have to get rid of those little foxes (sins) in our lives that can destroy the grapes (love) found in the vineyard. Satan uses these "little" sins to be destructive in our lives because these sins are what can build up to become a larger pile and wreck families, relationships, and self-worth. An example of one of these sins that the Bible mentions that God hates is *pride*. If we find our worth in ourselves and constantly think about ourselves more than others, we fall into this trap. Instead, we have to think about ourselves less and become humble. *True humbleness is knowing that we need to rely on God*, and this is what can give a generation of teens desperate for a sense of purpose and meaning in life some reassurance. What hit close to home for me is knowing *we are valued because we are God's creation and because Jesus died for us*. These are gifts that can't be taken away from us.

It's hard to express how thankful I am for this past summer as I find myself the closest that I've ever been to God. I'm thankful for the amazing people I got to meet during my time there and for the fellowship we had as a team while serving at the camps. We really worked together as one cohesive unit and used our areas of strengths to support one another to further God's kingdom.

I'm also thankful for having the chance to take a part in **Ez Az a Nap! 2022** while I was in Europe. This was truly a once in a lifetime opportunity to praise God through song and worship for the better part of twelve hours. It gave me a small taste of what heaven is going to be like whenever the people within the stadium sung a chorus together in unison.

This trip strengthened my faith to the point that whenever things might go awry in my life, my foundation won't be shaken because I know where my value is found and who to lean on in every circumstance.

Lastly, I'm thankful for the opportunity I had to build God's kingdom and for the many more that will come in the future. If there any opportunities for someone to go on a mission's trip, **I invite them to go and serve** because Jesus said in Matthew 9:37, *"The harvest is plentiful, but the workers are few"* (NIV).

Steve Szabo

COULD THIS BE THE START?

More than ever before in American history, America's Christians will need to be both courageous and persuasive. We will need to stand for biblical morality whatever the personal cost, remembering that *"all who desire to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted"* (2 Timothy 3:12). And we will need to persuade our fellow citizens that biblical morality is best for them and for society since we can no longer depend on legislation and legislators to do that job for us.

In other words, Christians in the twenty-first century are returning to the first century. We are returning to a day when we had little or no social standing. We owned no buildings, so we taught *"in public and from house to house"* (Acts 20:20), going to those who would not come to us. We had no official clergy, so each of us was responsible for *"the work of the ministry"* (Ephesians 4:11–12).

And by Acts 17:6 we had *"turned the world upside down"* and birthed the mightiest spiritual movement in human history.

Our secret was simple: *"Not by might, nor by power, but by my Spirit, says the LORD of hosts"* (Zechariah 4:6). Paul testified, *"My speech and my message were not in plausible words of wisdom, but in demonstration of the Spirit and of power, so that your faith might not rest in the wisdom of men but in the power of God"* (1 Corinthians 2:4–5).

Could it be that we have relied in recent decades on politics to do what only the Spirit can do? Could America's widespread embrace of unbiblical morality and rejection of biblical Christianity force us to depend on the Spirit more than ever before?

If so, could this be the start of the spiritual awakening we and our nation need so desperately?

Denisonforum.com (Nov 14)

MENNYIT ÉR AZ IMÁDSÁG?

A háborút követő első békés karácsony előtti napokban történt.

Egy megtört, igen fáradt asszony lépett be egy boltocskába és a karácsonyi vacsorához kért némi élelmiszert. A boltos nem szívelte a kéréteket, az asszonyhoz mégis türelmesen szólt: *"és mennyit tud rá költeni?"* Az asszony szégyenlős keserűséggel ezt felelte:

– Férjem nem jött haza a háborúból, a két kisgyermekem lázas beteg, én magam pedig csupán egy kis imádságot tudok önnek felajánlani.

– Imádságot? – képedt el a kereskedő – Aztán mennyit ér az? Hol tudok én azért bármit is beszerezni a feketézőktől?

Az asszony azonban nem szólt, csak könnyezve állt.

A kereskedő kissé elszégyellte magát, és hogy halogassa a dolgot így szólt a hadiőzvegyszerhez:

– Na nem bánom! Írja le otthon azt az imát és hozza el nekem – majd megmérjük valahogy!

Legnagyobb meglepetésére azonban az asszony elővett zsebéből egy összehajtott papírost és mentegetőzve átadta:

– Már meg is írtam az éjszaka, amikor öröködtem beteg gyermekeim ágyánál!

A kis üzlet, közben megtelt emberekkel. A boltos, hogy valamiképp jól fessen vevői előtt, kikapta az asszony kezéből a papírt és anélkül, hogy elolvasta volna - rádobta a mérlegrúlyok helyére. Persze már bánta, hogy belement a játékbá, de azért így kajánkodott: *"na lássuk mennyit ér az imája!"*

Ezt követően a mérlegtálcára lőkött egy sodort újságpapír-staniszli lisztet,

úgy 30 dekát. A mutató meg se mozdult. A kereskedő csak nézett.

A vevők is kérdőn tekintettek a boltosra. Ez zavarában rátett egy staniszli cukrot is, meg egy fél vekni kenyeret, aztán húsz deka zsírt, de a mérleg meg se mozdult. Elképedve egyre csak pakolta, már azt se tudta, hogy zavarában, szeretetből vagy dühében, mert közben a vásárlók is figyelték. Próbált kemény lenni, aztán elvörösödött arccal odaszólt az asszonynak:

– Na pakolná már el, végre? Más vevőm is van! – miközben maga is észrevette, hogy nem is tudja miket beszél.

Az asszony röstelve a könnyeit, sebtében elpakolta az élelmet és indulni készült. A boltos azonban utána szólt, *"ejnye, a tojásokat meg itt hagyja?"* – és átadott még kettő, papírba göngyölt tojást is. Az asszony csak annyit mondott, hogy az

– Isten megáldja mindezért! – és távozott.

A kereskedő – mint aki álomból ébredt –, azonnal megvizsgálta a mérleget és csak a fejét vakarta, mert látnia kellett, hogy az eltörött. A cédulát mérgében vagy zavarában, zsebre vágta!

A boltosnak, még Szenteste előtt hazajött két eltűntnek hitt leventekorú fia, akiket társaikkal együtt egy Ausztriából érkező vonatról szedtek le az oroszok, hogy kényszermunkára vigyék mindet. Ők ketten még Magyarországon megszöktek a transzportból. A feleségétől is üzenet jött a kórházból, hogy vinne be neki télikabátot mert meggyógyult a tifuszból.

A kereskedő, aki nem volt hívó ember, érezte, hogy meg kell köszönnie Istennek a vele történetek és össze-vissza kapkodva keresni kezdte a "sokat érő papírt". Amint keze ügyébe került a viseltes cédula, elcsodálkozva olvasta a rövidke mondatot: **"Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma."** (Mt 6,11)

Az esetet soha nem felejtette el, sőt kifejezetten hálát érzett a különös, ismeretlen asszony iránt, akivel aztán soha többé nem találkozott.

Az évtizedek múltán már-már csak karácsonyi álomnak hitte volna a történetet, de az a megsárgult "értékpapír" – bekeretezve, mint valami kiváltságlevél –, a szoba főhelyén emlékeztette. A cédula történetét a családban mindenki ismerte és azóta, ha Szentesténként összejöttek unokáktól, mindannyiszor együtt imádkozták a Miatyánkot, s a "mindennapi kenyerünk"-höz érve, valamennyiük szemében megcsillantak a könnyek!

Ismeretlen szerző (FB)

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN

9.

CSEREPKA JÁNOS életéből

/ Petrik Karoly

A kórházhajó ötlete és születése

Sallós Józsefet hazafelé menet is nagyon foglalkoztatták az elmúlt hetek eseményei. Három hét is kemény ebben a környezetben és ezen a klímán, – de hosszú éveket itt dolgozni!

A misszió hőseinek látta Margitkát és Jánost, mint akik teljes odaadással, teljes erőbedobással, élő hittel végzik küldetésüket. A küldő Úr parancsát ennyire magukévá tenni, és ennyire betölteni, amíg még a keresztyén emberek is azon igyekeznek, hogy több, jobb, nagyobb, szórakoztatóbb, kényelmesebb életük legyen!

Ők szolgálnak, „úgy, mint az Urnak” – mind a két végén gyűjtött gyertyaként. Pataokban mossák mások szennyesét, bogarak, szünnyogok, mérges kígyók, vadállatok seregével vívniak hősiesség küzdelmet, verejtékben úszva. Belegondolni is szörnyű, hányszor tették már meg ezt a halálutat Cochabamba és Chapare között rozzant, bizonytalan autóval. Hogyan lehetne segíteni nekik, és ennek a sanyarú sorban lévő népnek? Már ott a Chapare folyó partján érelődött benne a gondolat: **Kórházhajó kellene ide, ami megkönnyebbíthetné több ezer ember életét.**

Öröm volt számára a hazatérés. Lelkesen osztotta meg átléléseit feleségével és barátjával, dr. Csizmadia Imre mérnök társával. Ő is nagy figyelemmel kísérte, és nagylelkű támogatója volt a Cserepka házaspár missziós tevékenységének. Elhatározták, hogy egy ilyen hajóra ott szükség van, megvalósulásához gyűjtést szerveznek. Jánosékkal tudatták elképzelésüket. Ők is megörültek a kezdeményezésnek, de kérték Józsefet, hogy egyeztessen dr. Daniellel, a szövetség főtitkárával. A vezetés már a bolíviai szövetség kezében volt, így minden missziós terv csak velük összhangban valósulhatott meg. Ez az egész kezdeményezés csak új munkatársak beállításával oldható meg, hiszen ők nem hagyhatják hetekre magára a klinikát.

A kanadai szövetségtől zöld utat kaptak, megalapították a *Bethesda Hajó Alapítványt*. Vancouverben, a több ezres számban megjelenő újságban, terjedelmes cikket jelentettek meg. Ez Sallós József útjáról, a Chaparén folyó munkáról, az ott élő nép nyomorúságáról, küzdelmes életéről, és a kórházhajó tervéről tudósított. Járták Vancouver és a környék, elsősorban magyar református és baptista gyülekezeteit, lelkes beszámolókat tartottak az ott levő „magyar házakban”, egyetemeken. Egyházi lapokban is felhívást tettek közzé e nemes célra történő adakozásra.

Margitkák is nagyon hálás szívvel gondoltak Sallós Józsefre, és a kedves adakozó testvérekre, akik az ügy mellé álltak, hogy elektromos áram legyen Chaparén. ...

„Jó volt látni a trópusi erdő közepén kórházunk 24 nagy ablakát, amint nemcsak fényt, hanem szeretet szülte meleget is sugároztak egyszerre. Mennyivel más villanyfénynél operálni, steril eszközöket, mikroszkópot használni, meleg vízzel, géppel mosni! Minderre egy magyar embert, s javarészt magyar testvéreket használt fel az Úr!”

Időközben Sallós Józsefék lázas tevékenységének meg lett az eredménye. Az 1970-es „Örömhír” c. lap októberi száma így értesít erről:

„Ezúton szeretnénk a Bethesda Hajó Alapítvány vezetősége nevében köszönetet nyilvánítani a Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet lelkes misszionárius munkájáért, a Cserepka orvos-misszionárius házaspár kórházhajójára való gyűjtés ügyében. Különösképpen köszönet illeti Somogyi Gábor testvért, a gyülekezet pénztárosát, aki a gyűjtés motorjaként működött. Ugyancsak nagyon köszönjük Vajda Pál testvérünknek lelkesítő beszámolóit, és a rendszeres tájékoztatást a befolyt összegről. Végül, de nem utolsósorban hálával emlékezünk meg arról a sok hívó lélekről, akik igazi áldozatvállalással adakoztak. Tudjuk, hogy sokan nem a feleslegből adtak a kórházhajó javára.”

János leveléből: „Alig egy évvel ezelőtt, emberileg ki merete volna elhinni, hogy a bőség és jólét hazájában élő magyar honfitársaink szíve így össze tud dobbanni egy drága ügyért!”

Chapare, Secure, Manoré folyók yura, trinitari bennszülötteinek szenvedése és sötétsége, a magyarok szívét fogja segítségére indítani. E nemes ügy lázas elindítása óta,

otthoni hírek hallatára sokszor megtelt a szívünk hálával és hódolattal, látván, hogy az Úr reménységen felül megáldotta a kórházhajó alapot. ...

Mindennapi munkánk végzése mellett igyekszünk mindent megtenni az új terveink megvalósításáért. Június 17-én, egy bizottsággal felderítő útra indultunk a nagy folyók fölött, kis magán repülővel. 3 óra 15 percig voltunk a levegőben, elrepültünk a klinikánk fölött is. Megható volt fentről kémlelni a hatalmas, új munkaterületet. Száz és száz pálmakunyhó fölött húzott el gépünk. Filmeztük, fényképeztük a folyókat, tavakat, és az áthatolhatatlan ősvadont. A bizottság tagjai egyhangúlag azon a véleményen voltak a repülés után, hogy a tervet sürgősen meg kell valósítani az Úr segítségével. Így ha az Úr megengedi, rövidesen a mi kis kórházhajónkat láthatják majd a repülőkről, fedelén nagy vöröskereszttel.”

A hajót Bolíviában kell megépíteni! – volt a szövetség véleménye. Olcsóbb az anyag, a munkabér, s egyszerűbb a szállítás. Egy német vállalkozót kerestek, és így a minőség is garantált. Orvosi szempontból Margitka tervei alapján, János felügyelete mellett készült a hajó, s ennek alapján utalta a misszió a fedezetet. A kanadai állam részéről is nagy segítség volt, hogy a jótékonsági adományok összegét megkétszereztek támogatásként. Így még egy kisebb hajó is készülhetett, ami mozgékonyabb, és a szűkebb ágakba is bejuthatott. ...

A hajó hamarosan elkészül. Húsz méter hosszú, öt méter széles, három-szintes lesz az építmény. Az alsó szinten a gépház, középsőn a műtő, vizsgáló, gyógyszerár, ebédlő és mellékhelyiségek lesznek. Felül a kapitány, az orvos, és nővér kabinok kapnak helyet, valamint egy hatalmas víztartály (az egészséges ivóvíz nélkülözhetetlen). Egy fiatal házaspár érkezik Kanadából, ők vállalták a szolgáltatást a hajón.

Sok-sok bonyodalommal járt a hajó üzembe helyezése. Margitkát hívták a fővárosba, La Pazba, hol az Egészségügyi-, hol a Közlekedési Minisztériumba, a tervekkel és engedélyekkel kapcsolatban. Berendezés, felszerelés, személyzet felkészítése, ünnepi meghívók. Mindez Bolíviában, ahol a jelszó: *mányána – majd holnap...*

167-178. oldal, kivonatosan; folytatjuk

Olvassa el a könyvet is, ne csak az itt közölt részleteket! Megrendelés:

BARNEY CSEREPKA

78 Cutting Dr.

ELORA, ONT., N0B 1S0 CANADA

Tel: 1-519-835-8444

e-mail: atocbprojects@gmail.com

MEGTARTÓ ÖREGSÉG

Egy kis falusi házban öregedtek meg és már az sem érdekelte őket, ha a ház is velük öregszik. Egy ideje már csak a csend és a békesség szigetelte a ház négy oldalát. Nem volt már internetjük, a tévét is kihúzták, ha le is ültek elé, már csak egymás szemébe néztek. Nem zárkóztak el a külvilágtól, mert hát benne nőttek fel, de tévéműsorok nélkül is tudták, hogy a világ csak ismétli önmagát, meg aztán az évek alatt úgy is sok mindent láttak már. Napkeltekor egymásban is a fényt keresték. A hibákat, a feszültségeket, mit hajdan külön a házasságba vittek, most már egymáshoz csiszolták az évek. Minden nap újra horgolták szívükben a hűség láncait. Nem azért, mert elszakadt volna, de egy kis odafigyeléssel, törődéssel megelőzték, nehogy a rozsdá újra kiüssön rajta, mint valami himlő. Nem siettek sehová, ugyan hova is siettek volna. A világ üzemében ledolgozták földi tartozásukat. Az állam nem sokra értékelte kétkézi munkájukat, de ők megtanulták beosztani a nyugdíjas éveket. Már csak pár könyv maradt a lakásban, melynek tartalma hitelesnek bizonyult, értéket őrző szép gondolatokkal. Naponta olvasták a Szentírás igéit, a lelki tápláléktól öregségükre jobban erősödtek, mint egy kiadós ebédétől. A szoba falát családi fotók tették színesebbé, otthonosabbá. Mindketten át estek már műtéten és havonta elmentek a gyógyszerertárhoz is az előírt gyógyszerekért, de tudták jól, hogy létük az Isten kezében van. Egyetlen fiuk minden héten hazajött és elmesélte az élményeit, s ők a fiuk szemén át láttak mindent, mintha ott lettek volna. Nagyon örültek, hogy a fiuk keresztényként helytáll a világban. Estéknél kiültek a padra és figyelték a csillagokat. Odafent semmi nem változott, a Göncöl, az Orion, s az összes többi csillag ugyan ott ragyogott, mint negyven évvel ezelőtt, azon az első randevún. Egymáshoz bújtak, s úgy hallgatták a tücsköket. Egy hulló csillag futott végig a falu felett és ők könnyes szemmel megköszönték az elmúlt éveket.

Mezei Sándor

ITT A VILÁGVÉGE?

- Háború a szomszédunkban,
- nagyhatalmak egymásnak feszülése a világ több térségében,
- a nukleáris fenyegetettség növekedése,
- COVID, majomhimlő, fertőző májgyulladás - és olyan betegségek, járványok, amelyek még csak a háttérben készülődnek a kitörésre,
- soha nem látott aszály, szárazság országunkban, és a klímaváltozás további, megrendítő következményei,
- erkölcsi hanyatlás, a bűnös életvitel magasztalása,
- elszálló üzemanyag-árak, és kétség, hogy lesz-e elégséges számunkra a jövőben,
- sokszorozódó infláció, élelmiszer-ár növekedés,
- a rezsiköltségek drámai változása, áremelések az élet minden területén,
- a lakosság stressz-szintjének hatalmas növekedése, apróságokon egymásnak feszülő emberek haragkitörései...

Itt a világvége?

Soha nem leszünk képesek megjövendőli azt, hogy pontosan mikor érik meg ma ismert világunk az eltörlésre. A jeleket észleljük, figyelünk, és életünkkel szükséges reagálnunk mindezekre.

Leleli Testvéreim a Krisztusban!

- Most végképp nem annak van az ideje, hogy mi elcsüggedjünk, depresszióba esünk, beálljunk a panaszkodók sorába, egymásnak feszüljünk gyülekezeteinkben, vagy éppen politikai megosztottságnak tegyük ki magunkat és lelki közösségeinket.

- Isten embereire a krízis idején van a legnagyobb szükségkörnyezetükben. Elhívásunk nem gyengébb, hanem erősebb a bajok időszakában. Szolgálatunk most kontrasztosabbá teheti reménységünket, hitünket, mint békeidőben.

- A próféta szavaival hadd biztassalak: *"Erősítsétek a meglankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket! Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljétek!"* (Ézs 53,3-4a.)

Szeressük és támogassuk egymást még inkább!

Naponta hirdessük - szóval és életünkkel - az élő reménységet!

Éljünk úgy, hogy az kifejezze: mi az örökkévalóságra készülünk - de addig itt és most szeretnénk releváns módon szolgálni!

Mutassuk be, hogy *"nincsen itt maradandó városunk, mert mi az eljövendő világok keressük"* - de addig is áldására vagyunk embertársainknak!

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)
Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)
Püskök Dániel (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Mondjuk el, hogy Krisztus előre figyelmeztetett arra, hogy *"e világon nyomorúságokat lesz"* - de azzal folytatta, hogy *"bízattok, én legyőztem ezt a világot!"*

Urunk szavai, Krisztus példája, drága Szentlelke vigasztaljon, erősítsen meg bennünket, újítson meg küldetésünkben, hogy magunk ne a panasz, a meghátrálás, a reményvesztettség emberei együnk, hanem *"Krisztus jó illata"* ebben a korban.

Most nagyobb szükség van erre, mint valaha is életünk során.

Dr. Steiner József (FB)

VÁROM AZ URAT!

"A mélységből kiáltok hozzád,
Uram! Uram, hallgasd meg szavamat!
Figyeljen füled könnyörgő szavamra! Ha
a bűnöket számon tartod, URam, Uram,
ki állhat meg előtted? De nálad van a
bocsánat, hogy féljenek téged! Várom az
URat, várja lelkem, és bízom ígéretében.
Lelkem várja az URat, jobban, mint az
örök a reggelt, az örök a reggelt. Bizzál,
Izráel, az URban, mert az URnál van a
kegyelem, és bőséges nála a szabadítás!
Meg is szabadítja Izráelt minden
bűnéből." 130. Zsoltár

Ez az imádkozó tudja, hol van: a **mélységben**. Nem dicsekszik vele, de nem is takargatja vagy szégyenli. Minek is tenné? *Annak az imádságnak van értelme, ami onnan indul, ahol vagyunk.* Ha a templom tornyán, vagy a virágzó tavaszi rét kellős közepén vagyunk, nem könnyörögni fogunk, hanem hálaadásra nyílik az ajkunk, mielőtt bármi mást is mondanánk a nagy Alkotónak. Ha betegek vagyunk, vagy valami megoldhatatlannak tűnő gond nyomja éppen a vállunkat, segítségért kiáltunk. Ha ismerjük Pál apostol tanítását: „hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” (Fil 4,6), akkor lehet, hogy úgy kezdjük. *Jónás* a hal gyomrában nem hálaadással kezdte imádságát, de végül is oda jutott; szép párja a 130. Zsoltárnak a Jónás imádsága.

„A mélységből kiáltok hozzád Uram! Uram, hallgasd meg szavamat!” Mit is tehetne mást a kútba esett, mélyre jutott ember? Segítségért kiált. De csak az teszi ezt, aki hiszi, vagy tudja, hogy van értelme kiáltani, mert van, aki meghallja, van aki segíteni tud. Sokan élnek körülöttünk olyanok, akik amikor észre veszik végre, hogy a gödör mélyén vannak, nem imádkoznak, mert nem tudnak róla, hogy van Isten, van segítség; az emberekben meg már csalódtak. Mit tehetnek? Feladják a harcot, belebetegednek, belehalnak. **Nincs, aki megmondja nekik, hogy van valaki, aki a mélységbe is utánunk jött, és jön, és fel tud emelni, ki tud húzni onnan. Még a bűn mélységeiből is,** hiszen **Jézus Krisztus** éppen azért **jött a világra, hogy megtartsa a bűnösöket** (1Tim 1,15), neki van hatalma megbocsátani a bűnöket is (Mt 9,6). Nem kellene nekünk is elmondani, leírni, elénekelni, kikiáltani, facebookon vagy akárhol közzé tenni hitvallásunkat, mint Dávid tette 3000 évvel ezelőtt?

Dávid tudta, hogy a bűnöket nem számon tartani kell, mert akkor mindenki elveszne. Azt is tudta, hogy „nálad van a bocsánat” és „az Urnál van a kegyelem” is. Még azt is, hogy „bőséges nála a szabadítás.” Csak egyet nem tudott, nem tudhatott, hogy Jézus Krisztus az, akiért és akiben ez a kegyelem megérkezik majd hozzánk, mindannyiunkhoz. De prófétikus lélekkel **várta az Urat,**

Halld ének száll az éjen át / I Heard the Bells on Christmas Day

Für Béla 2021

♩ = 76-92

J. Baptiste Calkin

1. Halld é - nek száll az é - jen át, száz
2. Ó hall - já - tok ezt em - be - rek, ha -
3. Nézd oly ső - tét az éj - sza - ka, jöjj
4. Majd el - hal - kul az é - ne - kem, mert
5. Ta - nits meg min - ket Jó A - tyánk, hadd

ha - rang-szó - nak hang - ja száll, sok em - ber - szív ma
rang-szó zen - gi jöj - je - tek, im rá - tok vár a
Bet - le - hem - nek csil - la - ga, ra - gyogd ma át az
nincs már bé - ke i - de - lenn, Úr Jé - zus né - ped
zengjük át az éj - sza - kát, hadd gyúl - jon ben-nünk

vár - va vár, len - ne e Föl - dön bé - ke már.
já - szol - ágy, kis böl - cső - ben a Mes - si - ás.
éj - sza - kát, e ső - tét Föld bé - ké - re vár.
vár - va vár, jöjj ha - mar, ké - rünk visz - sza már.
é - gi fény, tölt - se be szí - vünk új re-mény.

jobban, mint az örök a reggelt. Bízott az UR ígéretében.

A megígért **Messiás megérkezett** – adventben az Ő érkezésére emlékezünk. Az emlékezésnél azonban többet kell tennünk, ha ennek a zsoltárnak a lelkülete tetszik nekünk. S még inkább azért, mert az üdvözítő kegyelmet közénk hozó Jézus Krisztus ránk bízta, hogy **mondjuk el mindenkinek, hogy a legmélyebb mélységből is van kiút.** A megoldás nem az öngyilkosság, és nem a vállveregetős tagadása az elveszett

állapotnak, ilyenféle bárgyú szavakkal: „nem is olyan mély az a kút” vagy önáltatással: „ki tudsz te jönni onnan, csak hinne magadban!” **A megoldás a Megváltó Jézus Krisztusban való hit.** Ő életét adta a mélységbe jutott, a bűneiből másként szabadulni nem tudó emberért: értem, érted, mindenkiért. Ha szereted ezt a zsoltárt, mondd el, akinek csak mondhatod, hogy **az Úr Jézus az, akihez a mélységből is lehet és érdemes kiáltani! Ő az egyetlen akire nem hiábavaló várni.**

Herjeczki Géza